

“L’Església havia de garantir l’estabilitat i el creixement de les persones, però va fallar”

Description

Lluís Tàrrades i **Francesc Peris**. El primer, exdirector del col·legi Sant Ignasi de Barcelona, i, el segon, capellà i professor del col·legi dels jesuïtes de Casp. Els seus noms van ressonar amb força durant les acaballes del segle XX després de ser acusats d’abusos a menors a Bolàvia i Barcelona aprofitant-se dels seus respectius càrrecs, i, aquest dimarts, tornen a estar en el centre de l’opinió pública per mitjà de l’estrena al ‘Sense ficció’ de TV3 de [La fugida](#), un documental dirigit pels periodistes **Guillem Sánchez** i **Josep Morell**, i el realitzador i director de fotografia **Marc Martínez Sarrado**, i que traça “la ruta de la impunitat” dels delictes d’abusos sexuals dels dos religiosos, que van durar més de trenta anys i van deixar centenars de víctimes.

Creuen que, amb aquesta emissió, aquest dimarts, s’obté un punt i seguit o, potser, un punt final?

Marc: Haver arribat a aquest punt, que no és ni molt menys un punt final sinó un principi, per a mi és una fita en relació amb la temàtica en si mateixa i d’altra banda, extremadament difícil de tractar. De la mateixa manera que és dolorós veure el procés pel qual han passat les víctimes que hi apareixen donant la seva veu, també és incòmode assenyalar una organització religiosa com és la Companyia de Jesús, per bé que sabem que la pedreria s’estén a molts altres segments de la societat.

Que el documental s’hagi materialitzat i difusió com ho fa 3Cat, crec que servirà socialment per continuar treballant en la reeducació per protegir nens i nenes, així com per estar més alerta. Era un gest que s’havia de fer; s’havia de generar aquest debat en l’espai públic, no només en la televisió pública, i així ha sigut possible sobretot pel pas que han volgut fer les víctimes participant-hi. La gent està començant a veure que l’estigma de veure-les com a persones afectades es pot diluir per convertir-se en supervivents. Així està lligat a la demanda d’una no prescripció jurídica d’aquests delictes, que esperem veure aviat.

Guillem: Tant de bo sigui una eina que ajudi a tots els que han patit en soledat aquest calvari, que se sentin acompanyats i vegin que no van fer res mal fet, que eren víctimes de depredadors i d’un

sistema que els encobria. Tant de bo succeeixi així.

Una de les imatges del documental 'La fugida'.

Creuen que és un error focalitzar aquest debat exclusivament a l'Església catòlica?

Marc: No és cap error perquè l'Església té una responsabilitat social d'educació i de guia espiritual i moral que, històricament, ha fet que tingui una responsabilitat ineludible i extremadament important en la societat occidental. Per tant, els que havien de garantir la nostra estabilitat emocional i el nostre creixement personal ens han fallat. No oblidem que durant moltes dècades aquests actes criminals s'han encobert, una acció que és delictiva, i, per tant, creiem que la nostra responsabilitat com a periodistes i cineastes era explicar la història des dels ulls dels supervivents (sense posicionar-

se a favor de ningú). Crec que fem un favor més gran a les noves generacions explicant què no s'ha de fer i on és l'error de mires que han comès les institucions polítiques i religioses de tot el món, creant una societat malalta i amb traumes que no marxaran fàcilment. El mal de la pedreria està no desapareix instantàniament.

La nostra intenció amb aquest treball no és atacar l'Església, a pesar que aquesta ho hagi fet durant dècades. No ha fet, aparentment, gran cosa perquè així s'aturés o hi hagués un filtre, tenint en compte, per exemple, que fins i tot Joan Pau II era conscient de casos de pedreria en entorns eclesíastics.

Guillem: No. L'Església és una institució que fa moltes coses bé, però ha encobert durant segles aquestes violacions. S'ha d'explicar, per respecte a les víctimes. Així no va en detriment de la resta d'abusos que succeeixen en altres llocs.

Esperen rebre resposta ferma per part de l'Església arran de l'emissió pública del documental?

Marc: Crec que l'Església està pendent del documental i l'ha vist. També, fora del cercle dels cinemes on s'ha estrenat. Fins i tot, representants de la Companyia de Jesús van venir a l'estrena que vam fer. Sabem que és un tema complicat de gestionar, però penso que l'Església hauria de donar una resposta a tot plegat, creient-se el paper que hauria de jugar, estant al costat dels supervivents i de totes les demandes que es puguin generar a posteriori.

La gent no en té prou, amb un perdó: hauria de haver-hi gestos més importants, ja que el mal és enorme i brutal. Demanar perdó en un documental, cosa que agrairé, i pensant en els supervivents, no ho és tot. Des d'un punt de vista legislatiu, esperem canvis, també. El meu somni seria que l'Església obrís els arxius i se sabés tot el que es pot saber sobre la pedreria històricament. L'esperança és l'últim que s'ha de perdre.

Guillem: No crec que es rebi cap resposta.

Quin consideren que és el grau de rellevància que ha obtingut la presència d'un delegat de l'organització, com ha estat Pau Vidal, en aquest documental?

Marc: Estem molt agraïts amb Pau Vidal i la seva participació. Creiem que així posa en relleu un canvi de mentalitat molt gran i penso, a més, que el seu discurs donarà molta tranquil·litat a pares i mares d'alumnes dels col·legis que tenen els jesuïtes. Era el gest més animat que es podia esperar; si no hagués aparegut ell al documental, amb declaracions molt reveladores, el paper de l'Església hauria quedat molt més tocat. Per a ell, és una situació molt complexa, i així s'ha de valorar molt, externament. No s'ha de perdre de vista, però, que és qui dona la cara per la institució, però no ha sigut una persona implicada, i, a més, demana perdó, un element de més anims, però necessari i d'agrair.

Guillem: A Pau Vidal, li agrairé la seva participació, ha estat valent i humil admetent l'encobriment i desmarcant-se dels membres de la vella guarda que encara no entenen el mal que fan aquests abusos en la infància.

Category

1. Entrevista

Tags

1. Francesc Peris
2. Guillem SÀjnchez
3. Josep Morell
4. LluÀs TÀ³

Date Created

18 de juny de 2024

Author

xavier-pete